

ת"פ 17081/12/16 - מדינת ישראל נגד ה, אילן זדה, אביחי אמסלם

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 17081-12-16 מדינת ישראל נ' סעדו זדה (עצור בפיקוח) ואח' 16 יולי 2017

מספר פל"א 489699/2016 מספר פל"א 508690/2016 מספר פל"א
508711/2016

לפני כבוד השופטת שירלי דקל נוח
המאשימה מדינת ישראל

נגד הנאשמים
1. אילן זדה (עצור בפיקוח)
2. אביחי אמסלם (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד מאור לונדנר

הנאשם 1 וב"כ: עו"ד אריה שרעבי

גזר דין

(בעניינו של נאשם מס' 1)

כתב האישום המתוקן

1. נאשם 1 הורשע, על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירה של סחר בסמים מסוכנים לפי סעיף 13 ו-19א' לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים המסוכנים") ובעבירה של תיווך בסם, לפי סעיף 14 לפקודת הסמים המסוכנים.

על פי הרקע לכתב האישום המתוקן, במהלך התקופה שבין החודשים יולי 2015 ועד נובמבר 2016 פעל סוכן סמוי של מחלק הסוכנים ביחידה המרכזית המיוחדת של מחוז מרכז במשטרת ישראל (להלן: "הסוכן"), אשר מטרת פעילותו הייתה לבצע עסקאות מבוקרות של סחר בסמים מסוכנים, לצורך מיגור תופעת הסחר בסמים. בין הסוכן לבין שני הנאשמים הייתה היכרות מוקדמת. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום היה נאשם 1 חייל בשירות חובה.

עמוד 1

אישום ראשון - עובר ליום 30.6.16 פגש הסוכן במקרה בנאשם 1 בלוד. במהלך השיחה ביקש הסוכן מנאשם 1 את מספר הטלפון הנייד שלו והשניים תיאמו לשוחח ונפרדו.

ביום 30.6.16 נפגש הסוכן עם נאשם 1 במועדון. במהלך השיחה ביניהם אמר הסוכן לנאשם 1 כי הוא זקוק כל שבוע "לשתיים או ארבע חמישיות" של סם מסוכן מסוג קריסטל (להלן: "**הסם**"), וכי הוא מוכן לשלם סך של ₪ 550 לגרם סם. בתגובה ביקש נאשם 1 מהסוכן שיתקשר אליו למחרת בצהריים וכי הוא יארגן שתי חמישיות סם.

ביום 1.7.16 סמוך לשעה 14:28, התקשר הסוכן לנאשם 1 כדי להוציא את העסקה עליה שוחחו יום קודם לכן לפועל. במהלך השיחה ביקש נאשם 1 לבדוק את העניין ולחזור לסוכן. מספר דקות לאחר מכן, התקשר נאשם 1 לסוכן ואמר לו: "אין בעיה". הסוכן ביקש לוודא כי מדובר בסם שביקש, נאשם 1 אישר זאת, והשניים תיאמו להיפגש בתל-אביב סמוך לשעה 19:00.

בעוד הסוכן עושה דרכו לתל-אביב, התקשר נאשם 1 לסוכן ואמר לו ששותפו, נאשם 2, מבקש לקבל תחילה את הכסף. הסוכן הסביר לנאשם 1 כי אין סיבה לדאגה, ונאשם 1 ניתק את השיחה.

מיד ובסמוך קיבל הסוכן שיחה נוספת מהטלפון הנייד של נאשם 1, כאשר על הקו היה נאשם 2, שהציג את עצמו. באותה שיחה אמר נאשם 2 לסוכן כי ייפגשו בעוד כשעה בתל-אביב והוסיף "אם זה לא טעים אחי, אין בעיה".

הסוכן הגיע למקום המפגש בתל-אביב והמתין לנאשמים. בהמשך למתואר, התקשר נאשם 1 לסוכן וביקש ממנו להגיע לכתובת בחולון. כשהגיע הסוכן לאותו מקום הודיע לנאשם 1, וכעבור מספר דקות התקשר נאשם 1 לסוכן ואמר לו כי הם במקום. הסוכן הבחין ברכב בו ישבו שני הנאשמים, ניגש לרכב בו הם ישבו ונכנס לתוכו. או אז, ירד נאשם 2 מהרכב ונכנס לבית שהיה בסמוך. בינתיים, מסר הסוכן לידי נאשם 1 סך של ₪ 5,500.

כאשר שב נאשם 2 לרכב, הבחין הסוכן כי הוא מחזיק בידו שקית ובה הסם. הסוכן אמר כי הוא מעוניין לקבל את הסם מחולק לשתי חמישיות, ובתגובה הציע לו נאשם 2 "לעשות פס", אך הסוכן סירב. משכך, ירד נאשם 2 מהרכב ונכנס שוב לבית. כאשר חזר, מסר לידי הסוכן שתי שקיות ובהן סם מסוג קוקאין במשקל 9.1864 גרם נטו. הסוכן הסתיר את השקיות מתחת לבגדיו, אישר לנאשם 2 ששילם את הכסף לנאשם 1 וירד מהרכב.

אישום שני - ביום 19.7.16 התקשר הסוכן לנאשם 1, אך לא היה מענה. ביום 20.7.16 שלח נאשם 1 הודעה לסוכן. בסמוך לשעה 14:43 התקשר הסוכן לנאשם 1, ובמהלך השיחה סיפר לו נאשם 1 כי הוא שוחרר ממעצר מכלא 4 ונמצא במעצר פתוח בתל השומר. משכך, ביקש הסוכן מנאשם 1 את הטלפון של נאשם 2. במהלך השיחה שאל נאשם 1 את הסוכן "למתי אתה צריך" והסוכן השיב "להיום בערב ככה". נאשם 1 המשיך ושאל "כמו בפעם שעברה?", והסוכן ענה "כן אחי, אותו דבר שהיה, חמש וחמש". בסיום השיחה סיכמו השניים כי נאשם 1 ישוחח עם נאשם 2 וכי נאשם 2 יתקשר בחזרה לסוכן. סמוך לשעה 14:46 התקשר נאשם 2 לסוכן, במהלך השיחה שאל אותו הסוכן "היום אפשר כמו בפעם שעברה?". נאשם 2 השיב בחיוב, והשניים תיאמו להיפגש כעבור שתיים בתל-אביב. בהמשך למתואר, שוחחו נאשם 2 והסוכן מספר פעמים לצורך תיאום המפגש, עד שסיכמו להיפגש בחולון. בעוד הסוכן ממתין למפגש עם נאשם 2, התקשר נאשם 1 לסוכן וביקש ממנו שיוודא כי לאחר העסקה ימסור נאשם 2 לידי נאשם 1 את חלקו בעסקה. לאחר מכן, התקשר שוב הסוכן לנאשם 2 וביקש ממנו להגיע לקאנטרי בחולון.

נאשם 2 הגיע למקום, נכנס לרכב של הסוכן ומסר לו שקית ובה סם מסוג קוקאין במשקל 9.7538 גרם נטו. נאשם 2 שאל את הסוכן "איך נוריד את נאשם 1 מהגב", ובתגובה שאל הסוכן את נאשם 2 האם הוא הבטיח לנאשם 1 שיעביר לו את חלקו בעסקה, ונאשם 2 השיב בחיוב. על כן, השיב הסוכן כי הפעם יעביר נאשם 2 את חלקו של נאשם 1 לידיו, אך בפעם הבאה יבצעו את העסקה ללא התערבותו של נאשם 1. נאשם 2 מסר לסוכן את מספר הטלפון הנייד שלו, והסוכן מסר לו סך של 5,500 ₪.

ההסדר הדיוני בין הצדדים

2. בדיון שהתקיים ביום 5.3.17 הודיעו הצדדים על הסדר דיוני, לפיו תוקן כתב האישום כמפורט לעיל. נאשם 1 הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, הורשע בעבירות המיוחסות לו ונשלח לקבלת תסקיר מטעם שירות המבחן בשל גילו הצעיר. לא היה הסדר בין הצדדים לעניין העונש.

תסקיר שירות המבחן

3. על פי התסקיר, נאשם 1 הינו בן 21, רווק ומתגורר עם משפחתו בלוד. נאשם 1 בעל השכלה של 11 שנות לימוד. טרם מעצרו עבד נאשם 1 בשטיפת רכבים והתקנת מערכות לרכב. נאשם 1 מסר כי נשר ממערכת החינוך בכיתה י"א והחל לעבוד ולסייע לפרנסת המשפחה, תוך שנחשף לחברה שולית וחבר לאנשים הצורכים סמים. נאשם 1 מסר כי השתמט מגיוס לצבא על רקע קשיים כלכליים של משפחתו, מצבה הבריאותי הירוד של אמו וחוסר רצונו לשרת בצבא. לאחר שהסגיר עצמו, נשפט למספר ימי מחבוש, ולאחר מכן קיבל פטור משירות צבאי בשל אי התאמה. שלושה חודשים לאחר שחרורו מהצבא, נעצר נאשם 1 בגין מעורבותו בעבירות בתיק דנן.

נאשם 1 הינו בן למשפחה המונה זוג הורים. אביו מובטל ואמו נכה העובדת בליווי תלמידים בהסעות. נאשם 1 מסר כי משפחתו סובלת ממצב סוציו-אקונומי נמוך וכן מסר פרטים נוספים אודות משפחתו, אשר לא יפורטו בשל צנעת הפרט.

שירות המבחן התרשם כי נאשם 1 הינו צעיר, בעל זהות לא מגובשת, דפוסי ריצוי תוך חשיפה למעגלים חברתיים בעייתיים במקום מגוריו וחסר כלים להתמודדות אדפטיבית עם מצבי סיכון. שירות המבחן ציין כי תפקודו ויציבותו של נאשם 1 במסגרות היא חלקית, נוכח יכולותיו וכישוריו הדלים. עוד התרשם שירות המבחן, כי ההליכים המשפטיים שהתנהלו בעניינו הציבו עבור נאשם 1 גבול ברור. שירות המבחן מסר כי נאשם 1 שיתף עמו פעולה ושחרר לחלופת מעצר בבית קרובי משפחתו במודיעין תחת איזוק אלקטרוני. נאשם 1 הועמד בצו פיקוח מעצר, במסגרתו שולב בקבוצה טיפולית של שירות המבחן לעצורי בית, שמטרתה לתמוך בקשיים סביב מעצרו בפיקוח אלקטרוני ולהוות בסיס ראשוני להתבוננות בגורמים ובהתנהגויות מכשילות ברקע למעורבות בפלילים. שירות המבחן מסר כי נאשם 1 הגיע למפגשים בקביעות ושיתף פעולה. שירות המבחן התרשם כי נאשם 1 אינו מאופיין בקווים עברייניים באישיותו וכי ברקע לביצוע העבירות עומדות בחירות בעייתיות הקשורות לגילו הצעיר, לאישיותו הבוסרית, לצד חשיפה לחברה שולית ולקשייו להציב גבולות להתנהגותו.

לאור גילו הצעיר של נאשם 1, העובדה כי זוהי מעורבותו הראשונה בפלילים, התרשמות שירות המבחן מאישיותו, שיתוף הפעולה של נאשם 1 עם שירות המבחן והמוטיבציה שביטא לערוך שינוי באורחות חייו, המליץ שירות המבחן על הטלת

ענישה שיקומית לצד ענישה קונקרטי, שתשקף את חומרת העבירות, בדמות מאסר שירוצה בדרך של בעבודות שירות, מאסר על תנאי וצו מבחן למשך שנה, במהלכו ישתלב נאשם 1 בקבוצה טיפולית מתאימה.

תמצית טיעוני ב"כ הצדדים

4. ב"כ המאשימה טען כי במעשיו פגע נאשם 1 משמעותית בערך המוגן של הגנה על שלום הציבור. לדבריו, נאשם 1 היה מעורב בעסקאות למכירת סמים מסוכנים במשקלים לא מבוטלים, בתמורה לסכומי כסף גבוהים. ב"כ המאשימה טען כי נאשם 1 נטל חלק פעיל בתיאום הפגישות עם הסוכן, פעל לשם בצע כסף והיווה חולייה חשובה בשרשרת מפיצי הסם. ב"כ המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם לכל אישום נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל, תוך שהפנה לפסיקה, ועתר להשית על נאשם 1 מאסר בפועל במסגרת מתחם הענישה, מאסר על תנאי, קנס, פסילת רישיון בפועל ופסילה על תנאי.

5. ב"כ נאשם 1 טען כי לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש לראות בשני האישומים כאירוע אחד, שכן הם שלובים זה בזה ומדובר באותה מסכת עבריינית.

ב"כ נאשם 1 טען כי יש לדחות את מתחם העונש ההולם לו עתר ב"כ המאשימה וכי מתחם העונש ההולם את העבירות נע בין מספר חודשי מאסר ל- 15 חודשי מאסר בפועל, והפנה לפסיקה.

ב"כ נאשם 1 טען כי על בית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם במקרה דנן משיקולי שיקום, והפנה לאמור בתסקיר, לפיו התרשם שירות המבחן כי נאשם 1 ביצע את העבירות על רקע אישיותו הילדותית והבלתי בשלה, נטייתו להיגררות חברתית וקשייו בהפעלת שיקול דעת.

לדבריו, לאור הודאתו של נאשם 1 והשתתפותו בקבוצה טיפולית לשביעות רצון שירות המבחן, יש לאמץ את המלצות התסקיר ולהשית על נאשם 1 ענישה שיקומית לצד ענישה קונקרטי, בדרך של מאסר בעבודות שירות ומאסר על תנאי, לצד צו מבחן למשך שנה.

ב"כ נאשם 1 הפנה לעובדות כתב האישום המתוקן, וטען כי הן מלמדות על חלקו העיקרי והמשמעותי של נאשם 2 בשני האישומים, בהשוואה לחלקו של נאשם 1. עוד ביקש ב"כ נאשם 1 כי בעת גזירת הדין יתחשב בית המשפט בעובדה שנאשם 1 היה עצור במשך כחודשיים, והוסיף כי אם בית המשפט ייטה לקבל את המלצת שירות המבחן וישית על נאשם 1 שישה חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, אזי למעשה העונש הכולל יהיה 8 חודשי מאסר, בהתחשב בתקופת מעצרו, קרי, בתוך מתחם העונש ההולם את העבירות.

ב"כ נאשם 1 ציין כי נאשם 1 מצוי במעצר באיזוק אלקטרוני מאז חודש ינואר השנה, וכי במהלך תקופה זו לא הפר את תנאי השחרור. עוד טען ב"כ נאשם 1 כי ההליך המשפטי השפיע על נאשם 1 והרתיעו מביצוע עבירות בעתיד.

נאשם 1 ניצל את ההזדמנות לומר את דברו ומסר כי הוא מצר על מעשיו. לדבריו, הוא מעוניין להתחיל בחיים חדשים, וביקש כי בית המשפט יאמץ את המלצות שירות המבחן ויעניק לו הזדמנות ללכת בדרך הישר.

6. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, התשע"ב-2012 (להלן: "**תיקון 113 לחוק העונשין**"), על בית המשפט לערוך בחינה רב שלבית לצורך גזירת העונש.

השאלה הראשונה הניצבת בפני בית המשפט נוכח תיקון 113 לחוק העונשין, היא כיצד יש לקבוע את מתחם העונש ההולם שעה שקיימות מספר עבירות בכתב האישום. כלומר, האם יש לראות בהן כ"אירוע אחד" או כ"מספר אירועים נפרדים".

סעיף 40 לחוק העונשין, שנחקק במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, דן במצב של ריבוי עבירות, וקובע כי כאשר מדובר במספר עבירות המהוות אירוע אחד, יקבע בית המשפט עונש הולם לאירוע כולו ויגזור עונש אחד לכלל העבירות שבוצעו, בעוד שאם עסקינן במספר עבירות שניתן לראותן כמספר אירועים שונים, אזי יקבע בית המשפט מתחם עונש הולם לכל אירוע ואירוע, ולאחר מכן, יגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים.

ב-ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל, (29.10.14) נקבע, בדעת רוב, מבחן "הקשר ההדוק", לפיו עבירות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק ושניתן להשקיף עליהן כמסכת עבריינית אחת, ייחשבו לאירוע אחד (להלן: "פרשת ג'אבר"). עוד צוין כי מבחן "הקשר ההדוק" אינו מבחן קשיח וכי הוא עתיד להתפתח ממקרה למקרה.

בפסיקת בתי המשפט נקבע כי בעבירות סחר או תיווך בסם שבוצעו במועדים שונים, שעה שהיה מדובר במכירת סם או תיווך מכירתו לסוכן משטרתי, יש לקבוע מתחם עונש הולם ונפרד לכל עבירה (ראה לדוגמה: עפ"ג (מח'ב"ש) 21235-11-13 **מדינת ישראל נ' עדיסאן** (22.1.14) ו-ת"פ (מח'חיפה) 31359-12-11 **מדינת ישראל נ' שכרס** (26.12.13)). נוכח האמור, ומשעה שבעניינו מדובר בשני אישומים שונים, הכוללים עבירות סמים שונות, שבוצעו במועדים שונים, יש לקבוע מתחם עונש הולם נפרד לכל אישום בכתב האישום המתוקן.

עם זאת, ולנוכח העובדה שהעבירות בוצעו באמצעות אותו סוכן, בהפרש זמנים של כשבועיים וחצי זה מזה, ביחס לאותו סוג סם - קוקאין ובכמויות דומות, אני סבורה כי אף שיש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל עבירה, ראוי להשית על הנאשם עונש כולל בגין שני האישומים.

בהקשר זה, אפנה להערתו של כב' השופט הנדל בע"פ 5668/13 **מזרחי נ' מדינת ישראל** (17.3.16), לפיה מאחר שהמחוקק איפשר לבית המשפט הקובע מתחם עונש נפרד לכל אירוע להטיל עונש כולל לכלל האירועים, הרי ש"העוקץ הוצא מן ההבדל", והתוצאה המעשית אינה שונה.

תיקון 113 לחוק העונשין, מתווה את עיקרון ההלימה המנחה את בית המשפט בבואו לגזור את דינו של הנאשם, ולפיו צריך להתקיים יחס הולם בין חומרת מעשי העבירות בנסיבותיהן ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

על בית המשפט לקבוע בגזר-דינו את מתחם העונש ההולם למעשי העבירות שביצע הנאשם, לאור עיקרון ההלימה, תוך

התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בהם, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ומדיניות הענישה הנהוגה. בהמשך, על בית המשפט לגזור את העונש המתאים לנאשם במסגרת מתחם הענישה ההולם, תוך התייחסות לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות.

הוראות פקודת הסמים המסוכנים נועדו להגן על מספר ערכים חברתיים, בראשם שלומו של הציבור, בריאותו, בטחונו האישי ורכושו. הפסיקה הדגישה את העובדה שנגע הסמים הינו נגע שפשה בחברה, את הנזקים הכבדים הנגרמים לפרט ולציבור הרחב כתוצאה מעבירות הסמים ואת ההשלכות הקשות של השימוש בסמים על גופם ונפשם של המשתמשים, כמו גם ההשלכות הנגרמות כתוצאה מעבירות אותן מבצעים המכורים לסמים על מנת לממן את צריכת הסמים (ע"פ 3117/12 ארביב נ' מדינת ישראל (6.9.12)).

במקרה דנן, בהתאם לעובדות האישום הראשון, סחר נאשם 1 בסם מסוג קוקאין בכמות של כ-9 גרם. בהתאם לעובדות האישום השני, תיווך נאשם 1 בסם מסוג קוקאין בכמות של כ-9.7 גרם.

נוכח סוג הסמים, שהינם סמים שהוגדרו בפסיקה כ"סמים קשים" וכמותם, הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים הינה משמעותית.

ב-ע"פ 211/09 אזולאי נ' מדינת ישראל (22.6.10) קבע בית המשפט העליון כי בעת גזירת העונש בעבירות סמים על בית המשפט להתחשב בשיקולי ההרתעה והגמול גם יחד -

"הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכל, לשרת את מטרת הגמול לעבריין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעברינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרת הגמול וההרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים".

עבירות התיווך והסחר בסמים הינן עבירות מסוג פשע, אשר העונש המקסימלי אותו קבע המחוקק לצדן זהה, ועומד על 20 שנות מאסר בפועל, דבר המלמד על חומרת העבירות בהן הורשע נאשם 1.

זאת ועוד, ב-בש"פ 5714/03 ג'ובאני נ' מדינת ישראל (6.7.03) קבע בית המשפט העליון כי העבירה של תיווך בעסקת סמים אינה פחותה בחומרתה מעבירה של סחר בסמים, וכי התיווך מהווה חוליה משמעותית בשרשרת הסם, ושבירת חוליה אחת עשויה לשבור את כל שרשרת הסם.

אשר לנסיבות ביצוע העבירות במקרה דנן, עסקינן בסמים מסוג קוקאין, סם כאמור המוגדר כ"קשה", שהשלכותיו

עלולות להיות הרסניות.

כמויות הסמים שנמכרו ותווכו על ידי נאשם 1 והזמן הקצר שחלף מעת פניית הסוכן ועד שסופקו לו הסמים בפועל, מלמדים כי הסמים היו נגישים לנאשם 1, והדבר אף משליך על מידת הנזק הפוטנציאלי כתוצאה מביצוע העבירות. עם זאת, יש להתחשב בכך שהסמים נרכשו על ידי סוכן משטרתי, כך שהם לא הופצו בפועל לציבור הרחב.

לקולא יש להתחשב בכך שהסוכן הוא שפנה לנאשם 1 לאור ההיכרות המוקדמת שהייתה ביניהם, ובחלקו המשמעותי של נאשם 2 בשני האירועים נשוא כתב האישום, שהוא זה שהביא את הסמים לסוכן.

עוד יצוין כי לא נפגמה יכולתו של נאשם 1 להבין את אשר הוא עושה ואת הפסול במעשיו או להימנע מעשיית המעשה. כמו כן, מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי נאשם 1 ביצע את העבירות למטרת רווח כספי.

עיון בפסיקת בתי המשפט מעלה כי מנעד העונש ההולם את העבירות בשני האישומים הוא רחב, וכי בתי המשפט לוקחים בחשבון בעיקר את סוג הסם, כמותו, התמורה שהתקבלה והנסיבות הנוספות שאופפות את האירועים. לגבי עבירת התיווך בסם בית המשפט מתחשב בנוסף בתרומתו של העבריין לאירוע.

אפרט להלן מספר פסקי דין העוסקים בעבירות של תיווך ו/או סחר בסם לשם קביעת מתחם העונש ההולם -

רע"פ 8408/15 **חביב נ' מדינת ישראל** (9.12.15) - הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר דיוני בשני אישומים שונים, בעבירות של סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין בכמויות של מספר גרמים בודדים בכל אישום (1.1 גרם וכ-5 גרם), ובעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית מסוג קוקאין (כ-15 גרם).

לנאשם עבר פלילי מכביד קודם. הנאשם נגמל בעת מעצרו משימוש בסמים מסוכנים, כך שלא נדרש לגמילה בקהילה הטיפולית, אלא רק להליך של הסתגלות וטיפול רגשי. הנאשם שהה בקהילה במשך כשנה, ולאחר מכן שוחרר לביתו והשתלב בטיפול המשך ביחידה לנפגעי סמים במקום מגוריו. שירות המבחן המליץ בתסקירו על ענישה שיקומית בדמות של"צ והטלת צו מבחן.

בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם לכל אחד משלושת האישומים נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל, דחה את המלצות שירות המבחן וקבע כי לא מדובר בנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן המצדיקות חריגה לשם שיקום, לנוכח חומרת העבירות והעובדה כי לא הוכחה התמכרותו של הנאשם לסמים. בית משפט השלום השית על הנאשם עונש כולל של 17 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס.

ערעורו של הנאשם לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון - נדחו. בית המשפט העליון הדגיש כי שיקול השיקום אינו חזות הכל ולצדו ניצבים שיקולים רבים נוספים, כדוגמת הצורך ביצירת התרעה אישית ובהגנה על אינטרס הציבור ושלומו מפני נגע הסמים.

רע"פ 126/15 **חביב נ' מדינת ישראל** (13.1.15) - הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר דיוני בשלוש עבירות של סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין בכמויות של גרמים בודדים - 0.3901, 0.8179 ו-2.5056), אותם מכר לסוכן. לנאשם עבר פלילי קודם. נאשם נוסף בתיק הורשע בעבירת תיווך.

עמוד 7

בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם לכל עבירה של סחר בסם וכן לתיווך בסם נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל. הנאשם השתלב בקבוצה טיפולית וביחידה לטיפול בהתמכרויות, גילה מוטיבציה לטיפול ולגמילה ואינו משתמש בסמים. שירות המבחן המליץ על ענישה שיקומית בדמות מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות לצד הטלת צו מבחן. בית משפט השלום דחה את המלצות שירות המבחן בתסקירו וקבע כי אין מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולא, לנוכח עברו הפלילי הקודם של הנאשם, ובשל כך שהנאשם היה מצוי בעיצומו של ההליך השיקומי ולא לקראת סיומו. עם זאת, נקבע כי יש להעמיד את עונשו של הנאשם בחלקם הנמוך של המתחמים. בית משפט השלום השית על הנאשם עונש של 16 חודשי מאסר בפועל והפעיל עונש מאסר על תנאי של 4 חודשים במצטבר, כך שנקבע כי בסך הכל ירצה הנאשם 20 חודשי מאסר בפועל. כן הושתו על הנאשם מאסרים על תנאי, קנס, התחייבות ופסילת רישיון על תנאי.

ערעורו של הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה. נקבע כי מתחמי הענישה שנקבעו הם הולמים ואף מתונים, וכי גזירת העונש הכולל בגין מכלול האירועים הטיבה עם הנאשם. כן נקבע כי אין בהליך השיקום כדי לשאת את משקל ההכרעה בתיק. הודגש כי הליך השיקום של הנאשם החל רק בעקבות כתב האישום ולא לפני כן. בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט העליון נדחתה אף היא, ונקבע כי על אף התקדמותו השיקומית של הנאשם, היה מקום להשית עליו מאסר, לאור העובדה שהשיקום החל עם הגשת כתב האישום ומאחר שמדובר בתיק זה במספר אירועים חוזרים.

עפ"ג (מח'ים) 16037-01-17 **מדינת ישראל נ' טפרה** (23.5.17) - הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר דיוני בשלושה אישומים נפרדים, בשתי עבירות של תיווך בסם מסוכן מסוג קוקאין (במשקל של כ-1.16 גרם נטו ובמשקל של כ-4.55 גרם נטו), ובעבירה אחת של סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין (במשקל של כ-2 גרם נטו), אותם מכר לסוכן. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם לעבירת הסחר בסם נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל וכי מתחם העונש ההולם לעבירת התיווך בסם נע בין 4 ל-12 חודשי מאסר בפועל. הנאשם ללא עבר פלילי, לקח אחריות על מעשיו, השתתף בקבוצה טיפולית והביע נכונות לעבור הליך טיפול פרטני במסגרת שירות המבחן. שירות המבחן המליץ על ענישה שיקומית בדמות צו של"צ לצד הטלת צו מבחן. בית משפט השלום חרג ממתחם העונש ההולם לאור שיקולי השיקום והשית על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, מאסרים על תנאי, פסילה על תנאי וקנס.

ערעור המאשימה לבית המשפט המחוזי על קולת העונש התקבל. נקבע כי שיקולי השיקום אינם מצדיקים חריגה כה משמעותית ממתחמי הענישה הנוהגים בעבירות אותן ביצע הנאשם, וכי עבירות אלו מחייבות הטלת עונשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי הוסיף כי השתת עונש שירוצה בדרך של עבודות שירות בגין עבירות מסוג זה אינה מאזנת כראוי בין רכיבי הענישה ומעצימה את השיקול השיקומי בלא כל יחס ליתר שיקולי הענישה -

"קשה להלום קיומה של ענישה אפקטיבית וראויה על העבירות שביצע המשיב עם השתת עבודות שירות. הטלת עונש זה אינה מאזנת כראוי בין מרכיבי הענישה, היא דוחקת לקרן זווית את המסר הציבורי הנוקב הנדרש ביחס לעבירות הסמים ומעצימה את השיקול השיקומי בלא כל יחס להיבטים האחרים של הענישה. עניינו של משיב זה אינו מעלה מאפיינים ייחודיים המצדיקים הפעלת מערך ענישה נפרד ושונה מעניינם של עבריינים אחרים."

בית המשפט המחוזי ציין כי מאחר שערכאת הערעור אינה ממצה את הדין, יושת על הנאשם עונש של 7 חודשי מאסר בפועל.

עפ"ג (מח'ב"ש) 51003-01-13 **אלולידי נ' מדינת ישראל** (2.3.16) - הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר דיוני בשני אישומים נפרדים, בשתי עבירות של תיווך בסם בסוג הרואין במשקל של 0.72 גרם ו-7.015 גרם, בשתי עבירות של הפרת הוראה חוקית וכן בתיק שצורף עבירה של החזקת סם מסוג הרואין לצריכה עצמית במשקל 0.86 גרם).

בית משפט השלום כי מתחם העונש ההולם את האישום הראשון נע בין 8 ל-16 חודשי מאסר ומתחם העונש ההולם את האישום השני נע בין 10 ל-24 חודשי מאסר. בנוסף, הורשע הנאשם בתיק נוסף, בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית. על הנאשם נגזר עונש כולל של 19 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על תנאי, פסילה על תנאי וקנס.

בית המשפט המחוזי קבע כי יש לתת את הדעת למסר הענישה החרף האמור לבוא לידי ביטוי בעבירות סמים מעין אלו, וביתר שאת בסמים מעין אלו, ועל כן, אין מקום להקל בעונש, ובהתאם, דחה את הערעור שהגיש הנאשם.

נוכח כל האמור, ובשים לב לערכים המוגנים שנפגעו, לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ולמדיניות הענישה הנוהגת, מתחם העונש ההולם את האישום הראשון נע בין 9 חודשי מאסר ל-20 חודשי מאסר וענישה נלווית, ומתחם העונש ההולם את האישום השני נע בין 7 חודשי מאסר ל-14 חודשי מאסר וענישה נלווית.

אשר לעתירתו של ב"כ נאשם 1 להורות על סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם בשל טעמי שיקום, אפנה לדברי בית המשפט העליון בע"פ 452/14 **דבוש נ' מדינת ישראל**, פס' 17 לפסק דינו של כב' השופט ג'ובראן (3.4.14), לפיהם:

"... לא בכל מקום בו קיימים סיכויי שיקום, יוקל העונש שהוטל על הנאשם עד כדי חריגה ממתחם הענישה שנקבע לעבירה שנעברה, גם אם מדובר ב"בגיר צעיר", וגם אם המלצת שירות המבחן מצדדת בהקלה כזו".

בדנן, בהתאם לתסקיר שירות המבחן, הליך השיקום של נאשם 1 החל לאחר הגשתו של כתב האישום והסתכם בשילוב נאשם 1 בקבוצה טיפולית לעצורי בית, זאת ותו לא. יתר על כן, התסקיר מלמד כי נאשם 1 הינו בעל נטייה להיגררות חברתית, קושי בהפעלת שיקול דעת וחסר כלים להתמודדות אדפטיבית עם מצבי הסיכון, ולא נמסר כי השתתפותו של נאשם 1 בקבוצה הביאה לירידה ברמת הסיכון הנשקפת ממנו. נוכח עמדת הפסיקה כפי שפורטה לעיל, חומרת העבירות בהן הורשע נאשם 1 וכל האמור לעיל באשר להליך הטיפולי אותו עבר עד כה, אני דוחה את עתירת ב"כ נאשם 1 להורות על סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום. עם זאת, אתחשב בנתונים אלו לקולא בעת גזירת עונשו של נאשם 1 בתוך מתחם העונש ההולם.

בהקשר זה יוער כי לא ניתן להשליך מהפסיקה אליה הפנה ב"כ נאשם 1 על עניינו כמפורט להלן -

ב-ת"פ (מח'-מרכז) 17410-08-13 **מדינת ישראל נ' אלקלעי** (30.6.14) - עבירות הסחר אותן ביצע אותו נאשם היו בסמים מסוג קנבוס, בעוד שבדן נאשם 1 סחר ותיווך בסמים קשים יותר מסוג קוקאין.

זאת ועוד, בעניין אלקלעי ציין בית המשפט המחוזי כי מדובר במקרה ייחודי בו נאשם שהיה מכור לסמים נגמל מהשימוש בהם, התמיד בהליך הטיפול ועלה חשש ממשי כי הטלת עונש מאסר בפועל תפגע קשות בהליך השיקומי ועלולה להביא אף להידרדרות במצבו. בענייננו, לא נטען כי נאשם 1 מכור לסמים וזקוק לגמילה מהם. נאשם 1 אף לא עבר הליך שיקום משמעותי, למעט השתתפות בקבוצה לעצורי בית מטעם שירות המבחן. יודגש כי איני ממעיטה מחשיבות שיתוף הפעולה של נאשם 1 עם שירות המבחן ומעמידתו של נאשם 1 בתנאי מעצר הבית בו הוא שרוי זה תקופה ארוכה יחסית, אולם אין די בכך כדי להצדיק חריגה משמעותית ממתחם העונש ההולם.

אף מ-עפ"ג (מח-חי') 53142-12-16 **רחמימוב נ' מדינת ישראל** (17.5.17) לא ניתן ללמוד לענייננו - שם הורשע הנאשם בשתי עבירות של סחר בסם מסוג קוקאין (במשקל כולל של כ-16 גרם) ובשתי עבירות של החזקת סם לצריכה עצמית. בית המשפט המחוזי קבע, ברוב דעות, כי לאור השתלבותו המוצלחת של הנאשם בטיפול מתאים לשם גמילה מסמים, סיכויי השיקום הגבוהים והחשש כי הטלת עונש מאסר בפועל תביא לפגיעה בתהליך הטיפול והשיקומי בו נמצא הנאשם, יש מקום לחרוג לקולא ממתחם הענישה. משכך, הושת על הנאשם עונש מאסר בפועל לתקופה של שישה חודשים שיכול יורצה בדרך של עבודות שירות וענישה נלווית.

כאמור לעיל, בדן לא נטען כי נאשם 1 מכור לסמים וזקוק לגמילה מהם ונאשם 1 אף לא הצביע על הליך שיקום משמעותי אותו עבר, למעט השתתפות בקבוצה טיפולית מטעם שירות המבחן והבעת רצון להשתתף בקבוצה טיפולית נוספת.

הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות מצדיקות התחשבות לקולא בנאשם 1, והן כוללות את הפגיעה העלולה להיגרם לו אם יושת עליו עונש מאסר, במיוחד לאור גילו הצעיר בעת ביצוע העבירות בהן הורשע וכיום. עוד יש להתחשב בנסיבות המשפחתיות של הנאשם כמפורט בתסקיר שירות המבחן, בנטילת האחריות של נאשם 1 שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי יקר, הבעת החרטה מצידו ובנכונותו לקחת חלק פעיל בקבוצה טיפולית מתאימה מטעם שירות המבחן.

כמו כן, יש להתחשב בתקופת מעצרו של נאשם 1 - תחילה מאחורי סורג ובריה, ולאחר מכן בתנאי מעצר בית ותחת איזוק אלקטרוני. כן יצוין כי לנאשם עבר פלילי קודם שאינו מכביד, בעבירה יחידה של היעדר מן השירות שלא ברשות, בגינה הושת עליו מאסר בפועל לתקופה של 7 ימים וכן מאסר על תנאי.

נוכח כלל נסיבות אלו, יש להטיל על הנאשם עונש של מאסר ברף הנמוך של מתחמי הענישה, וכן ענישה נלווית מרתיעה ומשמעותית.

סוף דבר

7. נוכח כל השיקולים המפורטים לעיל, אני גוזרת על נאשם 1 את העונשים הבאים:

א. 10 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 29/11/2016 ועד 19/01/2017.

עמוד 10

- ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, ונאשם 1 לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירה על פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע.
- ג. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים, ונאשם 1 לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירה על פקודת הסמים המסוכנים מסוג עוון.
- ד. קנס בסך של 5,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו.
- הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.9.17 ובכל 1 לחודש שלאחריו. לא ישולם תשלום מתשלומי הקנס במועדו או במלואו, יעמוד מלוא הקנס או יתרתו לפירעון מלא לאלתר.
- ה. פסילה מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים מיום שחרורו של נאשם 1 ממאסר.
- הובהר לנאשם 1 כי תקופת הפסילה תחושב החל ממועד הפקדה כדן של רישונו במזכירות בית המשפט או אישור כי אינו מחזיק ברישיון נהיגה.
- ו. פסילת רישיון על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך שלוש שנים מתום תקופת הפסילה בפועל, שלא יעבור כל עבירה על פקודת הסמים המסוכנים.

נאשם 1 יפנה למזכירות בית המשפט לקבלת שוברים לתשלום הקנס ולשם הפקדת רישיון הנהיגה.

מזכירות בית-המשפט תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן ולאיזוק האלקטרוני.

טיפול במוצגים ייעשה בהתאם להוראות החוק והדין.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז-לוד תוך 45 ימים.

ניתן והודע היום כ"ב תמוז תשע"ז, 16/07/2017 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נה, שופטת

עמוד 11

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

(בעניינו של נאשם מס' 1)

לבקשת הנאשם 1, אני מעכבת את ריצוי המאסר בפועל עד ליום 23/7/17.

ביום 23/7/17 יתייצב הנאשם במועד זה בבית מעצר הדירים עד השעה 10:00 או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון.

על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

הערבויות שהופקדו במסגרת מ.ת. 17110-12-16 ישמשו להבטחת התייצבות הנאשם לריצוי מאסרו.

ככל שהנאשם יתייצב לריצוי המאסר, וככל שהכספים הופקדו על ידי הנאשם או אמו, יקוזז סכום הקנס שנפסק בגזר הדין מסכום ההפקדה, והיתרה תועבר על ידי המזכירות לב"כ הנאשם-עו"ד אריה שרעבי, מרחוב יהודה הלוי 43 תל-אביב, וכל זאת באין מניעה חוקית, לרבות עיקולים.

המזכירות תשלח עותק ההחלטה לאיזוק האלקטרוני ולשב"ס.

ניתנה והודעה היום כ"ב תמוז תשע"ז, 16/07/2017 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נה, שופטת

הוקלדעלידייליאתאבז